

ger for at give alle børn og unge lige muligheder, men alligevel oplever vi stadig væk massive sociale problemer, især blandt udsatte unge, men desværre også blandt udsatte børn. Alt for mange børn i vores samfund omsorgssvigtes. Alt for mange børn og unge er involveret i kriminalitet. Alt for mange børn vokser op uden den beskyttelse, som de har krav på fra resten af samfundet og de voksne, der omgiver dem.

Når børn omsorgssvigtes og lades i stikken, opstår de sociale problemer, som bl.a. kan aflæses i kriminalitetsstatistikken. Der er altid en forklaring, når et barn eller en ung lander på den forkerte side af loven. Hvis vi som samfund skal sikre, at alle børn og unge vokser op under ordentlige betingelser og lever et godt og aktivt liv i Danmark, kræver det vidtgående ændringer i den måde, vi har indrettet vores socialpolitik på. Ingen udsatte familier skal overlades til sig selv. Ingen forsørgere skal underlægges ydelser, der kun skaber fattigdom. Ingen børn skal få lov til at vokse op i familier, der ikke er ordentlig integreret i det danske samfund. Hvis vi skal sikre børnenes tarv, skal vi også sikre familiens tarv.

Ideen om et ungepålæg, altså et pålæg, hvormed vi stiller krav og handler på baggrund af eksempelvis kriminalitet, kan være en god idé, for som samfund må vi aldrig lade stå til. Men de initiativer, vi her fra Folketingets side sætter i værk, skal altid have én ting for øje: Vi skal hjælpe det enkelte barn eller den enkelte unge. Politiske initiativer, der ikke har barnets tarv direkte for øje, er ikke de rigtige, og derfor er Socialdemokratiets indstilling til det her forslag, som følger:

Vi er enige i, at det kan være en god idé at pålægge den enkelte unge et ungepålæg, selvfølgelig hvis en række betingelser er til stede: Der skal være proportionalitet, det skal virke forebyggende, og der skal være et klart fremtidssigte for det enkelte barn eller for den enkelte unge. Vi er også enige i, at det *kan* være en god idé at give forældre et såkaldt forældreplæg for på den måde at understrege både de forventninger og de pligter, der påhviler forældre i forhold til deres børn og unge.

Men vi er ikke enige i, at det er en klog eller udviklende idé, at den tilhørende sanktion bare er en blind forringelse af ofte i forvejen dårlige økonomiske kår. Hvis forældre ikke i dag kan udfylde deres forælderrolle, skal de have hjælp til at lære at udfylde den rolle. Og hvis ikke det er muligt for dem, skal samfundet påtage sig ansvaret for børnene. Sociale problemer løses

bedst med socialpolitik, og derfor kan forslaget her under alle omstændigheder ikke stå alene. Det er de strukturelle mekanismer, der skaber sociale problemer, der skaber marginalisering, der skaber udstødelse, som skal udfordres – ikke de familier, der bliver ramt af de strukturelle problemer.

Derudover, ud over den her mere principielle diskussion, er der en række konkrete ting, som skal behandles ordentligt i udvalgsbehandlingen, og som står helt uafklaret i lovforslaget. Det gælder især en mulig politimæssig indblanding, og det gælder da også det helt grundlæggende i at ændre hele den her lovgivning fra en »kan«-til en »skal«-bestemmelse, for så er det netop ikke barnets tarv, der sættes øverst på den politiske dagsorden. Så er det politikeres behov for at markere sig, der lander øverst, og det er ikke det, der bør være intentionen med det her.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 11:26

Vivi Kier (KF):

Allerførst vil jeg da gerne sige tak til fru Mette Frederiksen, for jeg kunne jo høre, at der alligevel var positive toner over for det her. Jeg vil sige igen, at der står, at der selvfølgelig skal bruges i de situationer, hvor man mener at det vil være hensigtsmæssigt at bruge det.

Men jeg hæftede mig ved, at fru Mette Frederiksen i ordførertalen sagde, at ingen børn i Danmark skal vokse op i familier, der ikke er integreret. Det vil jeg gerne lige bede fru Mette Frederiksen uddybe.

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Mette Frederiksen (S):

Det handler jo om, at vi skal have et samfund, der hænger sammen. Hvis vi skal forblive et velfærdssamfund, og ikke mindst hvis vi engang skal nå dertil, hvor vi aldrig er nået til som samfund, at vi reelt sikrer lige muligheder for alle mennesker uanset baggrund, hvordan man ser ud, og hvor man kommer fra, er det fuldstændig afgørende, at alle bliver integreret ordentligt i det danske samfund, hvis de eksempelvis kommer hertil som flygtninge eller som indvandrere.

Jeg er ikke i tvivl om, at mange af de sociale problemer, vi i dag ser i vores samfund, hænger sammen med en fejlslagen integrationspolitik.